

Sygn. akt VII U 1805/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Owczarek -Kapusta

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2016 r. w Gdańsku

sprawy (...) spółki z o.o. w S.

przy udziale M. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym M. P. (1)

na skutek odwołania (...) spółki z o.o. w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 26 czerwca 2015 r. nr (...);

I. oddała odwołanie;

II. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1805/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że M. P. (1) od dnia 4 marca 2015 roku nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. z o.o. W uzasadnieniu wskazał, że brak jest cech stosunku pracy, ponieważ nie występuje cecha podporządkowania. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że ubezpieczony posiada 9 udziałów w (...) sp. z o.o. zaś (...) sp. z o.o. posiada 1 udział o wartości 500 zł. Co więcej w momencie zawierania umowy o pracę ubezpieczony był jedynym wspólnikiem. Jednocześnie wskazał, iż umowa o pracę została zawarta z naruszeniem przepisu art. 210 §1 K.s.h.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik składek (...) sp. z o.o. Przedmiotowej decyzji zarzucił :

1) naruszenie art. 83 ust 1 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez wydanie w niniejszej sprawie decyzji w której stwierdzono, iż M. P. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym, wypadkowym od dnia 4 marca 2015 r., podczas gdy w rzeczywistości obowiązkowi takiemu podlegał;

2) naruszenie art. 233 § 2 KPC poprzez dokonanie przez Organ dowolnej oceny zebranego materiału co w konsekwencji doprowadziło do uznania, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy M. P. (1) a (...)Sp. z o.o. jest nieważna, w efekcie uznanie, iż M. P. (1) nie podlega ubezpieczeniom społecznym.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że ubezpieczony podlega z tytułu zatrudnienia u płatnika składek ubezpieczeniom społecznym od dnia 04 marca 2015 roku oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu spółka wskazała, że w chwili podpisywania umowy o pracę ubezpieczony nie był jedynym współnikiem spółki, albowiem właścicielem 1 udziału w tym czasie była już (...) sp. z o.o.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od skarżącej na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie powołując się na treść przepisu art. 58 K.c. podtrzymał również stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do dnia 03 marca 2015 roku M. P. (1) był jedynym współnikiem posiadającym 10 udziałów o łącznej wartości 5 000 zł w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Sposób reprezentowania spółki został ustalony w ten sposób, iż oświadczenia w imieniu spółki składa samodzielnie Prezes Zarządu, działający jednoosobowo. Uprawnionym do reprezentacji jest także prokurent J. P. (1) – prokura samoistna.

Zasadniczo spółka koncentruje się na działalności usługowej i gastronomicznej. Spółka prowadzi w E. klub (...) wraz z kręgielnią, który jest czynny w weekendy, wcześniej prowadziła lokal gastronomiczny w S., z której to działalności z uwagi na małą dochodowość zrezygnowano.

Ubezpieczony jako prezes Zarządu zarządzał firmą, był osobą podejmującą jednoosobowo wszystkie strategiczne decyzje dotyczące przedmiotu działalności firmy, zakresu i rodzaju podpisywanych umów, decydował o finansach spółki oraz kierował zatrudnionymi pracownikami.

Dowód : odpis z KRS k. 28-33 zeznania świadków : J. P. (1) – k. 144 wraz za pism na płucie Cd koperta k. 146 akt sprawy, M. G. – k. 114 akt sprawy z zapisem na płucie Cd koperta k. 118 akt sprawy, D. B. – k. 114-115 akt sprawy wraz z zapisem na płucie Cd koperta k. 118, Ł. S. k. 115 -116 akt sprawy wraz z zapisem na płucie Cd k.118, wyjaśnienia M. P. (1), k. 113 wraz z zapisem na płucie Cd k. 118 akt sprawy w zw. z k. 154-155 akt sprawy wraz z zapisem na płucie cd koperta k. 159 akt sprawy

W dniu 03 marca 2015 roku ubezpieczony M. P. (1) sprzedał (...) sp. z o.o. z siedzibą w E., reprezentowanej przez J. P. (1) będącego ojcem ubezpieczonego, 1 udział w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. o wartości 500 złotych.

/dowody: umowa k. 26 – 27; dowód z przesłuchania strony płyta CD k. 157/

Jedynym udziałowcem (...) sp. z o.o. w E. jest B. P. będący wujkiem ubezpieczonego.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 04 marca 2015 roku ubezpieczony M. P. (1) zawarł z (...) sp. z o.o. w S., reprezentowaną przez J. P. (1) działającego jako prokurent, umowę o pracę na stanowisku Prezesa Zarządu w wymiarze ½ czasu pracy i wynagrodzeniem w kwocie 10 000 złotych. Do jego obowiązków miało należeć kierowanie i zarządzanie przedsiębiorstwem przy pomocy podległych służb i stanowisk pracy oraz ponoszenie odpowiedzialności za całokształt działalności zgodnie z umową Spółki.

/dowody: akta osobowe M. P. (1) -koperta k. 78 akt sprawy, umowa o pracę k. 8; zakres obowiązków k. 9; zeznania J. P. (1) – k. akt sprawy wraz z zapisem na płycie CD koperta k. 146/

W (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. nie powołano rady nadzorczej.

J. P. (1) podpisując z M. P. (1) umowę o pracę działał jako prokurent, bez umocowania zgromadzenia wspólników.

/okoliczności bezsporne/

M. P. (1) został zgłoszony przez płatnika składek do ubezpieczenia społecznego w dniu 07 maja 2015 roku.

Od dnia 09 marca 2015 roku ubezpieczony był niezdolny do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Po rozpoczęciu korzystania przez M. P. (1) ze zwolnienia lekarskiego na jego miejsce w ramach umowy o dzieło został zatrudniony P. O., który przejął jego obowiązki w zakresie zarządzania klubem (...), zatrudniony został jako menager klubu .

Dowód : zeznania świadka J. P. (1) –k.144 akt sprawy wraz z zapisem na płycie Cd koperta k. 146 akt sprawy , P. O. k. 153 -154 akt sprawy wraz z zapisem na płycie CD koperta k. 159 akt sprawy /

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że M. P. (1) od dnia 04 marca 2015 roku nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. z o.o.

/okoliczności bezsporne/

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sądowych oraz aktach ubezpieczeniowych, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka J. P. (2) oraz dowodowi z przesłuchania ubezpieczonego jako spójnym i logicznym a nadto znajdującym odzwierciedlenie w dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania. Jednocześnie nie kwestionując wiarygodności zeznań pozostałych przesłuchanych w toku postępowania sądowego świadków, Sąd mając na uwadze fakt, iż zeznawali oni na okoliczność ich zatrudnienia w (...) sp. z o.o. oraz na okoliczność wykonywania remontu w klubie należącym do tej spółki, stwierdził, iż mają one charakter posiłkowy, wskazują bowiem na sposób funkcjonowania klubu oraz zakres decyzji podejmowanych przez ubezpieczonego M. P. (1), podczas gdy wykonywanie przez ubezpieczonego określonych zadań w ramach czynności Prezesa spółki de facto nie było przez organ rentowy kwestionowane i nie było sporne w sprawie. Spór koncentrował się bowiem na ważności i skuteczności zawarcia umowy o pracę, jako stanowiącej skuteczny tytuł do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jako niezasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sporne między stronami było, czy między ubezpieczonym M. P. (1) a płatnikiem składek został nawiązany ważny stosunek pracy i czy tym samym ubezpieczony podlega z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik. Zakład Ubezpieczeń Społecznych kwestionował bowiem nie tylko skuteczność prawną zawartej w dniu 04 marca 2015 roku umowy o pracę, ale również brak cech stosunku pracy w wykonywaniu przez ubezpieczonego M. P. (1) wskazanych przez niego czynności.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 963 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i

rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Ponadto, przepisy art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 tej ustawy wprowadzają obowiązek, w odniesieniu do pracowników, ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. Zgodnie z treścią art. 13 pkt 1 ustawy, obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w okresach: pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania stosunku pracy.

Do nawiązania stosunku pracy dochodzi poprzez złożenie zgodnych oświadczeń woli przez pracodawcę i pracownika, niezależnie od jego podstawy prawnej – art. 11 k.p.

W pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutu pozwanego organu rentowego dotyczącego nie zawarcia skutecznie przez ubezpieczonego umowy pracę z uwagi na jej nieważność z powodu zawarcia jej w sposób sprzeczny z dyspozycją przepisu art. 210 K.s.h. W tym zakresie wskazać należy, iż zarzut ten jako samoistna przyczyna oddalenia odwołania nie mógł zostać uwzględniony. Zgodnie bowiem z treścią §1 tego przepisu w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Naruszenie powyższych wymogów prowadzi do nieważności takiej umowy. Zauważyć jednakże należy, iż samo stwierdzenie nieważności umowy o pracę z tej przyczyny nie wyczerpuje jednak zagadnienia pozostawania lub niepozostawania przez strony w stosunku pracy. Z treści zacytowanego powyżej przepisu art. 11 K.p. wynika bowiem, że nawiązanie stosunku pracy następuje na podstawie zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika. Z przepisu tego nie wynika zaś nakaz zachowania jakiegokolwiek formy tych oświadczeń pod rygorem nieważności umowy. W judykaturze ugruntowany jest pogląd, że mimo nieważności zawartej umowy o pracę (i to nieważności nie podlegającej konwalidacji - tak jak wg art. 210 KSH) strony mogą nawiązać umowy stosunek pracy przez czynności dorozumiane, a w szczególności wskutek dopuszczenia pracownika do pracy (również w odniesieniu do członków zarządu spółek kapitałowych - patrz np. wyroki Sądu Najwyższego z 23 lipca 2009 r. - II PK 36/09, z 7 kwietnia 2009 r. - I PK 215/08, z 20 stycznia 2010 r. - II PK 178/09, z 8 czerwca 2010 r. - I PK 16/10, z 12 maja 2010 r. - II UK 20/11). Dlatego też samo stwierdzenie nieważności zawartej na piśmie umowy o pracę pomiędzy ubezpieczonym a płatnikiem składek nie prowadzi jeszcze do wniosku, że stosunek pracy pomiędzy tymi stronami nie został nawiązany.

Wobec powyższego należało również zbadać czy stosunek prawny istniejący pomiędzy ubezpieczonym a płatnikiem składek może zostać uznany za stosunek pracy. Analiza ustalonego przez Sąd stanu faktycznego prowadzi zaś do wniosku, iż na tak postawione pytanie należało udzielić odpowiedzi negatywnej.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 22 K.p., przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i w czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Innymi słowy aby pomiędzy pracownikiem a pracodawcą doszło do nawiązania stosunku pracy pracownik musi faktycznie świadczyć na rzecz pracodawcy pracę dobrowolnie podporządkowaną. Jednocześnie zauważyć należy, że treść cytowanego powyżej przepisu art. 22 §1 K.p. formułuje znaną w doktrynie prawa pracy zasadę podporządkowania organizacyjnego pracownika pracodawcy w procesie zatrudnienia. Podporządkowanie pracownika kierownictwu pracodawcy w procesie świadczenia pracy stanowi swoistą linię demarkacyjną, pozwalającą na wyróżnienie elementu konstrukcyjnego stosunku pracy. Na podporządkowanie pracownika składa się kierownictwo podmiotu zatrudniającego oraz wyznaczenie przez niego czasu i miejsca wykonywania pracy. Termin "kierownictwo" jest określeniem, które ma zastosowanie jedynie w zakresie świadczenia pracy (wyr. SN z 22.4.2015 r., II PK 153/14, OSP 2015, Nr 5, poz. 62 z głosem A. Musiały). Podporządkowanie jest bowiem rozumiane jako obowiązek osobistego wykonywania pracy w zespole zorganizowanym przez pracodawcę, w ściśle oznaczonym miejscu i czasie. Podmiot zatrudniający jest bowiem uprawniony do wydawania pracownikowi wiążących poleceń. Zauważyć jednakże należy, że kształt podporządkowania pracownika może być różny, m.in. w zależności od pełnionej funkcji lub zajmowanego stanowiska. Archetypem pracy podporządkowanej była prosta praca fizyczna. Współcześnie wobec rozwoju techniki, organizacji pracy, teleinformatyki pojęcie podporządkowania w procesie pracy zmienia się. Przyjmuje postać prawną podporządkowania autonomicznego. Polega ono na zleceniu pracownikowi przez pracodawcę zadań do wykonania i upoważnieniu go do samodzielnego decydowania o sposobie ich wykonania. W przypadku pracowników

zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych pracodawca ma prawo oczekiwać od nich aktywności w sprawach odnoszących się do wykonywania obowiązków pracowniczych. Nie zmienia to jednak faktu, że również ci pracownicy są zatrudnieni w warunkach podporządkowania w rozumieniu art. 22 KP, gdyż są związani regułami organizacji i funkcjonowania zakładu pracy (post. SN z 11.10.2007 r., III UK 70/07, OSNAPiUS 2008, Nr 23–24, poz. 366). Wskazać w tym miejscu należy, że o podporządkowaniu nie można pisać wtedy, gdy status pracownika-wykonawcy pracy zostaje zdominowany przez właścicielski status wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Taka osoba nie pozostaje w pracowniczej relacji podporządkowania, gdyż oznaczałoby to podporządkowanie wobec samego siebie (tak Kodeks Pracy. Komentarz. wyd. 5; red. prof. dr hab. A. Ś.; Legalis 2016). W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd w całości podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 03 sierpnia 2011 roku (I UK 8/11, LEX nr 1043990), zgodnie, z którym w sytuacji gdy jeden z dwóch wspólników posiada 1/125 udziałów w spółce to jest on w zasadzie iluzorycznym wspólnikiem, a większościowego wspólnika należy traktować jak jedynego wspólnika spółki. Sąd Najwyższy podkreślił, iż przepis art. 22 k.p. uniemożliwia zatrudnienie się we własnej spółce, nadto zaznaczył, iż jedyny lub "niemal jedyny" wspólnik spółki z o.o. nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu. Analogicznej oceny dokonał Sąd Najwyższy w sprawie II UK 36/13 (wyrok z dnia 11 września 2013 roku, www.sn.pl) w sytuacji, w której członek zarządu wywodził tytuł ubezpieczenia społecznego z umowy o pracę będąc właścicielem 50-ciu z ogółem 60-ciu udziałów w spółce z o.o.. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia: „...judykatura Sądu Najwyższego przyjmuje, że co prawda wspólnicy wieloosobowych spółek z o.o. mogą wykonywać zatrudnienie na podstawie umów o pracę zarówno w charakterze członków zarządu, jak i na stanowiskach wykonawczych, gdyż w takiej sytuacji wspólnika nie można traktować, jako podmiotu, którego praca polega na obrocie jego własnym kapitałem (...), jednakże nie dotyczy to już sytuacji, gdy udział innych wspólników jest iluzoryczny. Taka konfiguracja oznacza bowiem połączenie pracy i kapitału, co wyklucza dopuszczalność nawiązania stosunku pracy z własną spółką i podleganie takiego wspólnika pracowniczym ubezpieczeniom społecznym, niezależnie od rodzaju czynności (wykonawcze czy zarządzające), jakie miałyby być realizowane w ramach umowy o pracę (por. wyroki z dnia 7 kwietnia 2010 roku, II UK 177/09, LEX nr 599767 i z dnia 3 sierpnia 2011 roku, I UK 8/11, OSNP 2012, nr 17-18, poz. 225 i przytoczone w nich szeroko wcześniejsze orzecznictwo)”.

Taka też sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż ubezpieczony posiada aż 90% udziałów w spółce (...). Jednocześnie zauważyć należy, iż sposób reprezentowania spółki został ustalony w ten sposób, iż oświadczenia w imieniu spółki składa samodzielnie Prezes Zarządu, a więc ubezpieczony. Materiał zgromadzony w toku postępowania potwierdza nadto, iż wszelkie wiążące dla spółki decyzje ubezpieczony podejmował samodzielnie lub przez ustanowionego prokurenta, działającego na zasadzie prokury samoistnej. Nie sposób pominąć przy tym, iż prokurentem został ustanowiony ojciec ubezpieczonego, zresztą pełniący również obowiązki prokurenta w spółce (...) w E., zatem nadal obowiązywała rodzinna struktura zarządzania firmą. Ubezpieczony podejmował samodzielnie lub przez prokurenta wszystkie strategiczne decyzje dotyczące przedmiotu działalności firmy, zakresu i rodzaju podpisywanych umów, decydował o finansach spółki oraz kierował zatrudnionymi pracownikami. Dlatego też, w ocenie Sądu, ubezpieczony miał decydujący wpływ na działalność podmiotu go zatrudniającego. Nie ulega zatem wątpliwości, że miał on również decydujący wpływ na ustalenie wszelkich innych istotnych elementów stosunku pracy. Nie sposób uznać, aby w stosunku prawnym łączącym ubezpieczonego z płatnikiem składek istniała cecha podporządkowania, która jest niezbędna, aby móc uznać dany stosunek prawny za stosunek pracy. Ubezpieczony bowiem niejako „podlegał sam sobie”. W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie sytuacji ubezpieczonego nie zmienił także fakt, iż w dniu 03 marca 2015r. M. P. (1) zbył jeden udział o wartości nominalnej 500 zł na rzecz (...) spółka z o.o. w E., albowiem po tej dacie ubezpieczony nadal posiadał zdecydowaną większość udziałów w spółce (90 %) i nadal pozostawał jej jedynym członkiem zarządu . Nadto zakres i rodzaj wykonywanych przez ubezpieczonego zadań oraz niczym nie ograniczone sprawowanie przez niego pieczy nad spółką prowadzi do wniosku, iż pomimo zbycia jednego udziału nadal jednoosobowo (przez prokurenta) podejmował w spółce działania. Spółka (...) posiadając jeden udział nie tylko nie miała wpływu na działalność spółki , ale także nie sprawowała żadnej kontroli nad czynnościami realizowanymi przez ubezpieczonego, który w zasadzie samodzielnie sprawował nadzór nad działalnością zarządzanego podmiotu. Zbycie udziału w rzeczywistości nie doprowadziło do rozkładu władztwa nad spółką (...). Sporny stosunek pracy nie posiadał zatem konstytutywnej cechy, jaką jest wykonywanie działalności zarobkowej na rzecz i ryzyko innej osoby w warunkach podporządkowania. Nie sposób bowiem uznać, iż M. P. (1)

będąc większościovym udziałowcem spółki (...) i pełniąc faktyczny właścicielski nadzór nad pracą zarządu, który pełnił jednoosobowo, świadczyłby pracę z zachowaniem elementu podporządkowania, o jakim mowa w art. 22 k.p. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 07 lipca 2016r. w sprawie III AUa 197/16).

Jako właściciel kapitału a więc osoba wykonująca wszelkie uprawnienia zgromadzenia wspólników ubezpieczony M. P. (1) nie mógłby nadto świadczyć pracy wg koncepcji podporządkowania autonomicznego, wyrażającego się w respektowaniu uchwał wspólników i wypełnianiu obowiązków płynących z kodeksu spółek handlowych ciężących na spółce i na członku zarządu. Prawo do prowadzenia spraw spółki samo w sobie nie może przekładać się i nie świadczy o autonomicznym podporządkowaniu pracowniczemu, gdyż to warunkuje najpierw ważny stosunek pracy. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2015r. I Uk 211/14, LEX nr 1631899).

Dlatego też, Sąd doszedł do przekonania, iż w stosunku prawnym łączącym ubezpieczonego z płatnikiem składek nie występuje element podporządkowania pracowniczego jako konstruktywny element stosunku pracy o jakim mowa w art. 22 k.p. W konsekwencji brak podstaw do stwierdzenia, iż ubezpieczony M. P. (1) został skutecznie zatrudniony w spółce (...) i uzyskał status pracownika. Zatem nie zostały spełnione ustawowe przesłanki objęcia ubezpieczonego obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, wynikającym art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i 12 ust. 1 cytowanej ustawy z dnia 13 października 1998 r. systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II wyroku, na podstawie przepisów art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 ze zm.) mając na uwadze zasadę odpowiedzialności stron za wynik postępowania. Wysokość zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł uwzględnia datę wniesienia odwołania (październik 2015r.) oraz jest adekwatna do nakładu pracy pełnomocnika i jego wkładu w przyczynienie się do jej rozstrzygnięcia przy uwzględnieniu charakteru sprawy.

SSO Monika Popielińska